

Motion till riksdagen

1987/88:Kr13

av Marianne Karlsson (c)

med anledning av prop. 1987/88:104 om
kulturmiljövård

I proposition 1987/88:104 om kulturmiljövård föreslås en samlad lagstiftning för kulturmiljövården, samt vissa utökade insatser inom delar av verksamheten. Satsningarna rör framför allt luftföroreningarnas skadeverkningar på kulturmiljön samt insatser för vård av kulturlandskap och fornlämningar.

Jag finner det beklagligt att man inte också föreslår ökade medel för byggnadsvården. Svensk byggnadsvård är skrämmande obetydlig jämfört med den i andra europeiska länder, såväl vad gäller antalet lagskyddade byggnader som vad gäller de ekonomiska insatserna. Samtidigt finns mycket stora behov. Inte minst gäller detta vårt nationella bidrag till den europeiska byggnadstraditionen, timmerbebyggelsen.

I Östergötland finns en utomordentligt värdefull bebyggelse, som medeltida stadskärnor, de väl kända 1600–1700-talsslotten och en betydande agrar bebyggelse med byar och gårdsbildningar. Mindre omtalad är den omfattande industri- och arbetarbebyggelsen, som belyser vårt eget århundrades historia.

Den bristande prioriteringen av byggnadsminnesvården markeras i lagförslaget genom bibehållandet av epitetet "synnerligen" framför "märklig" i 3 kapitlets inledningsparagraf. Den onödiga språkliga dubblingen "synnerligen märklig" bibringar läsaren uppfattningen att byggnader endast i rena undantagsfall skall kunna skyddas. Av kommentaren framgår dock att detta inte är meningen.

En fråga som inte diskuteras i propositionen är handläggningen av byggnadsvårdsfrågorna. Huvuddelen av de begränsade medel som i dag står till riksantikvarieämbetets förfogande fördelas centralt. Enligt min mening bör i stället större delen av byggnadsvårdsanslaget ställas till länsstyrelsernas förfogande för beslut i länen, där man bäst känner behoven.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen beslutar att ordet "synnerligen" i lagförslagets 3 kap. 1 § skall utgå,
2. att riksdagen beslutar höja anslaget Kulturminnesvård, för

vård av kulturhistoriskt värdefull bebyggelse, till ett rimligare belopp i enlighet med vad som anförts i motionen,

3. att riksdagen som sin mening uttalar att handläggningen av byggnadsvårdsärendena i ökad utsträckning bör decentraliseras.

Mot. 1987/88
Kr13

Stockholm den 5 april 1988

Marianne Karlsson (c)